

ved at undlade at paatage sig et frivilligt Arbejde kunde faa en højere Betaling for det tvungne Arbejde. Det ærede Medlem fra Svendborg har peget paa Vanskeligheden ved Fastsættelsen af Lønnen for en dygtig Arbejder, der kunde præstere en større Produktion end en mindre dygtig. Jeg tror, det er ugørligt for mig her at udtale andet, end at jeg føler mig overbevist om, at begge de Omstændigheder, de ærede Medlemmer har paapeget, nødvendigvis maa tages i Betragtning, naar de Forhandlinger, der her bliver Tale om, skal foregaa.

Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) har fremsat et Par Ønsker, som han i Udvalget havde formet som Ændringsforslag og havde tænkt at føre frem paa den Maade, men som han senere har frafaldet, deriblandt Ønsket om at kunne indanke Indenrigsministerens Paabud om en Forøgelse af Produktionen for et særligt Syn, saafremt Skovejeren skulde mene, at hans Skovs Ydeevne var ringere end af Indenrigsministeren, henholdsvis Nævnet, anslaaet. Det ærede Medlem vilde sikre sig et særligt forstkyndigt Syn med Hensyn til dette Paabud. Jeg skulde imidlertid tro, at den Maade, hvorpaa Lovforslaget er affattet, Sammensætningen af Nævnet — hvori der jo sidder særlig forstkyndige Mænd, som naturligvis med Hensyn til Spørgsmaalet om en Skovs Ydeevne vil blive de indenfor Nævnet afgørende —, og navnlig den Omstændighed, at der ved § 2 sikres Nævnet Medhjælp af Mænd hele Landet over, som skal være det behjælpeligt „med Ordningen af de i nærværende Lov omhandlede Forhold“, at alt dette vil sikre, at der ved ethvert Paabud vil blive taget alt muligt forstkyndigt Hensyn. Jeg ved, at det nuværende Nævn for at fremskynde Arbejdet er i Færd med at tilvejebringe Fortegnelser over saadanne sagkyndige Mænd i hele Landet; man vil derved sikre, at der i enhver Egn samarbejdes med sagkyndige paa det Omraade, Loven omfatter, altsaa ogsaa særlig forstkyndige, og disse sammen med Nævnets særlige forstkyndige, Repræsentanten for Statsskovene og det udtrykkeligt dertil af Skovforeningen udpegede Medlem af Nævnet, vil sikre, at Paabudet ikke kan antages at gaa ud over, hvad Skovens Ydeevne naturligt vil tilstede. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem bør berolige sig paa dette Punkts Omraade, og jeg er ængstelig for, at man ved at indskyde en ny Instans, et Oversyn, vil komme til at sinke Arbejdet. Det ærede Medlem fra Verringe brugte

den Vending, at Lovforslaget var fremkommet sent, men jeg tror, at det ærede Medlem vil erkende, at Lovforslag af denne Natur ikke kan fremsættes, og navnlig aldeles ikke kan gennemføres, før *Nødvendigheden* derfor foreligger. Saadanne Love kan ikke gennemføres alene paa *Formodningen* om, at Nødvendigheden vil komme til at foreligge; først, naar Nødvendigheden foreligger, vil der kunne opnaas den fornødne Enighed. Men idet det altsaa er rigtigt, at Lovforslaget kommer og nødvendigvis kommer sent, og rigtigt, at Rigsdagen derefter gør alt, hvad den kan, for at fremskynde dets Gennemførelse, vil det være nødvendigt ikke at belemre det Arbejde, som skal gøres, med Forsinkelser, der ikke er absolut nødvendige; og jeg tror, som sagt, at Lovforslagets Konstruktion sikrer den fornødne forstkyndige Behandling.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) har jo Ret i, at Loven, selv om den blev anvendt i meget høj Grad, ikke paa nogen Maade vilde kunne erstatte, hvad der ude fra tilføres af Brændselsmateriale, og at kun Tilførsel ude fra vil kunne sikre Opretholdelsen af vore Virksomheder i fornødent Omfang. Men det er dog klart, at man kan naa et Stykke frem; og at man ved egne Brændselsmidler ikke blot vil kunne hindre, at man kommer til at lide under Vinterkulde paa en Maade, som vilde være skadelig for Nationen, men at man ogsaa derigennem vil kunne tilvejebringe Materiale til Dækning af nogle Virksomheders Forbrug. Alt maa altsaa sættes ind paa, at Lovens Ydeevne bliver saa stor som muligt. Jeg tror, at Lovens Ydeevne i dette Tilfælde er det vigtigste.

Det ærede Medlem (Wenzel Neergaard) talte om det nyttige i, at der i Lovforslaget var optaget Bestemmelser, som sikrede vedkommende Ejere Afhændelsen af det fældede Træ, og det er vist ogsaa rigtigt, at dette bliver sat ind i Loven. Men naar det ærede Medlem yderligere ansaa det for nødvendigt at faa præciseret, at der for den Del af Træet, som er Gavntræ, blev sikret Ejerne en hertil svarende Pris, mener jeg dog ikke, at det vil være heldigt at fordybe sig for meget i disse Interesser, som ganske vist er berettigede, men som maa antages i øvrigt at være varetagne tilstrækkeligt gennem Loven. Thi vel er det rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde — det er hans store Indsigt mig Garanti for —, at det Gavntræ, som fældes ved Sommertid, ikke vil være saa nyttigt som det,